

УЛЬЯНОВА Ніна Миколаївна (25. 06. 1924, Київ — 12. 04. 1994, там само) — правознавець. Доктор юридичних наук (1983). Закінчила Київський університет імені Т. Шевченка (1949). Відтоді працювала у Інституті держави і права АН УРСР (Київ): від 1959 — старший науковий співробітник, 1986—90 — провідний науковий співробітник-консультант. У складі

українських делегацій брала участь у роботі Генеральної асамблеї ООН, ЮНЕСКО, Міжнародної організації праці, Конференцій ООН з питань права міжнародних договорів, з питань правонаступництва держав, гуманітарного права та ін.; готувала науково обґрунтовані розробки для практичної дипломатії. 1969 призначена членом від УРСР Постійної палати Третейського суду держав, що визнали Гаазькі конвенції 1899 та 1907 років про мирне розв'язання міжнародних спорів. Наукові дослідження: проблеми загальної теорії міжнародного права, права міжнародних договорів, права міжнародних організацій, гуманітарного права, правонаступництва.

Основні праці

Первый русский курс международного права. Москва, 1961 (співавт.); 500-летие Трактата Иржи Подебрада об организации мира и безопасности // Советское государство и право. 1965. № 1; Общие многосторонние договоры в современных международных отношениях (Некоторые вопросы теории). К., 1981 (співавт.); Договорные инициативы СССР — важный фактор укрепления мира. Москва, 1983; Научно-технический прогресс и актуальные вопросы международного права. К., 1990 (співавт.).

В. І. Євінтов

Бібліографічний опис:

Ульянова Ніна Миколаївна / В. І. Євінтов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890861>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).